

Universitätsbibliothek Paderborn

**Notæ In Notas Willelmi Wendrockii Ad Ludovici Montaltii
Litteras, Et In Disquisitiones Pauli Irenæi Inustæ**

Fabri, Honoré

Coloniæ, 1659

Nota II.

urn:nbn:de:hbz:466:1-39536

divina gratia servare nequeat; vel eam gratiam habet, qua scilicet à peccato abstinere possit, vel eā caret: si habet, & reverā peccat; quis neget, illam merē sufficientem esse? si verò caret; igitur non pecare non potest. Igitur necessariò peccat: quod in tertia propositione damnatum est. Igitur servare præceptum illi possibile non fuit: quod etiam in prima confixum, & inter hæretica dogmata reputatum. Viden' esse adhuc inter vos, qui, dum gratiam sufficientem explodunt, fulminatas Jansenii propositiones etiamnum defendunt? Quod verò in doctissimam & religiosissimam Thomistarum familiam peccasti, quibus græculam levitatem, quæ graviores Theologos non decet, temerè aspergis, non impunè freres. Sed cum illi extraneo patrono ac defensore minimè indigeant; stylum & calatum sustineo.

N. O. T. A. I I. O.

A Renariam clepsydram adhibitam fuisse in confessu Sorbonico, * cui supremus Galliæ Cancellarius, jussu Regis Christianissimi præfuit, vehementer doles, & copiosè deploras. Sed res id fieri postulabat; ut aliquis modus vestris declamationibus tragicis, invectivebus plusquam judicialibus, effugiis, nugis, solitisque tumultibus poneretur. Et hic doctum, eruditum, litteratum agis. In hac quæstione juris, (nam quæstionem facti levissinam, & nullius momenti reputas) tota, inquis, explicanda erat traditio, innumeræ calumniæ redarguendæ, & cavillationes diluendæ: tandem actum erat de Molinistis, qui à Doctoribus Arnaldi defensoribus validissime urgebantur, & maximâ testimoniorum copiâ obruebantur. Io triumphhe, Wendrocki! ô quam egregiè,

* Pag. 23.

quam strenuè, quam thrastonicè ! Sed cur levissimam reputas quæstionem facti, quæ ad Romani Pontificis auctoritatem pertinet ? Fortè illius pondus non sentis : sub quo Jansenius, Arnaldus, Montaltius, aliquique damnatae memoriæ homines æternū gement. Sed de hoc tecum infra ; quia centies repetis, & familiaris hæreticorum vox est. Quod verò ad quæstionem juris pertinet ; id duntaxat unum enixi estis, ut per tumultum, quod jam aliás pro votis successerat, confessum dissolveretis, & inconditis clamoribus, quos lixis & calonibus, nunquam tamen Ecclesiasticis Doctoribus condonarem, judiciorum & suffragiorum ordinem confunderetis. Quod autem palmaris illa petulantia compressa sit, & insolens audacia cohibita, ab re profecto doles. *Tanti res non fuit, inquis.* At nisi proxima illa non peccandi potestas adsit, necessariò peccatur. Sed hoc dictu hæreticum est. Quod demum subdis, de formidabili Molinistarum potentia apud Sorbonam, quibus facile persuadeas, non invenies. Ridebit, credo, ipsa Sorbona.

N O T A III.

Antiquas & jam obductas cicatrices malitiosè refricas. Ut vel inde manifestè appareat, quanto Christianæ charitatis, sectæ hujus reformatæ homines, studio ducantur. Quid de illo, qui seminat discordias inter fratres, in sacro textu legamus, forte meministi. Quod aliqui autores fervore disputationis abrepti extra fines Christianæ moderationis tantulum excurrant ; cui, amabo te, mirum accidat ? nonnulli Thomistæ Jesuitis Massiliensium hæresim, & hi vicissim illis Calvini errores affinxerunt : sed